

Кіровоградська область
616010
Інв. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 13 січня 1983 року

№ 6 (3202).

Ціна 2 коп.

ШКОЛА ТРУДОВОГО ГАРТУ

13—15 СІЧНЯ В КІЄВІ ВІДБУДЕТЬСЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ЗЛІТ ВІДМІСНИКІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ УЧИЛИЩ СЕРЕД КРАЩИХ З КРАЩИХ НА ЗЛЮБИ БУДУТЬ І ПРЕДСТАВНИКИ НАШОЇ ОБЛАСТІ. НАПЕРЕДОДНІ ВІД'ІЗДУ ДО СТОЛИЦІ РЕСПУБЛІКИ В ОБКОМІ КОМСОМОЛУ ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ДЕЛЕГАТИВ ЗЛЮТИ З ЧЛЕНАМИ БЮРО ОБКОМУ ЛКСМУ.

— Мене з дитинства приваблювали «шари» радіотехніки. Тож відряду після закінчення школи пішла в радіотехнічне училище, — сказала на зустрічі учениця Світловодського ТУ № 5 Любов Шай. — Розумію, що професія, яку я обрали, не легка. Але вона мені до душі, і особливо приємно, коли бачиш результати своєї праці.

Ось так захоплено про майбутню професію говорив не один делегат. Всі вони відмінники, активні учасники громадського життя своїх училищ. Ось, скажімо, Ю. Фомін з ТУ № 2 м. Кіровограда, В. Суліма із Знам'янського СПТУ № 3 і С. Афанасьєв із Знам'янського ТУ № 2 — групкомсорги. І чимало добрих справ на рахунок їхніх комсомольських груп. Приміром, у Знам'янському технічному училищі, яке готує майбутніх залізничників, організовано ділове соціалістичне змагання серед навчальних груп. І група, де комсоргом Сергій Афанасьєв, неодноразово виборювала першість.

Нині 24 профтехучилища області готують кваліфікованих робітників для народного господарства. На зустрічі йшла зацікавлена розмова про те, як поліпшити в училищах трудове виховання молоді. Треба навчання тісно поєднувати з трудовим вихованням уже в училищах. Табори праці і відпочинку, будівельні заходи повинні діяти постійно.

Делегати Республіканського зльоту були нагороджені значками «За відмінне навчання ПТО».

На зустрічі виступив перший секретар обкому ЛКСМУ І. О. Шевченко.



ХТО СЯДЕ НА ТРАКТОР?

Новгородківське професійно-технічне училище щороку випускає в середньому 150 спеціалістів масових сільськогосподарських професій — трактористів-машиністів широкого профілю, механізаторів по обслуговуванню фермського обладнання і майстрів-садоводів.

Навчаючись спеціальності, учні здобувають і середню освіту. Для оволодіння практичними навчаннями в училищі є все необхідне: сучасно оснащені класи і кабінети, машинно-тракторний парк. Паралельно з підготовкою спеціалістів із числа випускників восьмих класів училище здійснює перепідготовку механізаторів для роботи на новій техніці. Щороку ці своєрідні курси підвищення кваліфікації проходять близько 150 механізаторів.

Я не випадково розповідаю про хороші умови для тих, хто бажає поповнити сім'ю механізаторів. Не випадково, бо проблема кадрів у районі ще повністю не вирішена. В чому ж річ? Гадаю, що одна з причин — недостатня профорієнтаційна робота серед молоді, особливо шкільної. Вони за це се себе не знімає педагогічний колектив училища, хоча він і проводить зустрічі, колективні й індивідуальні бесіди зі школярами, постійно піклуються про побут, відпочинок учнів, їх гармонійний розвиток.

А керівники та спеціалісти, комітети комсомолу господарства? Чи все вони роблять для забезпечення власних потреб у механізаторських кадрах? Часто зустрічаються зі старшокласниками директор радгоспу «Третій вирішальний» М. Ф. Федота, головний агроном М. Т. Цимбал, передові механізатори. Цікавлячись справами юних, розповідаючи

ім про справи трудівників радгоспу, вони тим самим прищеплюють дітям любов до землі, до хліборобської праці. В поєднанні з профорієнтаційною роботою, яку проводить школа, все це сприяє тому, що діти багатьох трудівників радгоспу оби-

рають механізаторську професію. Так, нині на трьох курсах училища навчається 50 посланців радгоспу «Третій вирішальний». Ці учні постійно перебувають у полі зору комітету комсомолу радгоспу, котрий цікавиться їх успішністю, поведінкою, умовами навчання, громадською активністю.

Хотілося б, щоб над розв'язанням кадрової проблеми тек само працювали і в інших господарствах. Але ще й досі в районне управління сільськогосподарства не надійшли заявки з господарств на перепідготовку механізаторів для роботи на бурлякозбиральних комбайнах КС-6 і гичкозбиральних машинах БМ-6. Із січня при училищі повинні працювати курси по підготовці майстрів-наладчиків фермського обладнання, та контингенту слухачів ще не набрано... А саме майстрів-наладчиків і садоводів у районі не вистачає.

Турбота про кадри масових сільськогосподарських професій повинна стати ерівень з боротьбою за нарощування виробництва продукції полі і ферм. Бо успіх цієї боротьби вирішують люди. Наполегливі, працьовиті і, звичайно ж, кваліфіковані. Тож і керівникам більшості господарств району, комітетам і райкому комсомолу треба більше піклуватися про кадри механізаторів-рішників і тваринників, майстрів-садоводів. Піклуватися по-вирішено. Саме вони повинні очолити і взяти під неослабний контроль профорієнтаційну роботу в школах, у молодіжних колективах.

В. АДАДІМОВ,
кореспондент новогородківської районної газети «Маяк комунізму».

УРОЖАЙ-83

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

Колектив спецмайстерні Новомірогородської райсельгосптехніки успішно почав третій рік одинадцятирічної роботи. Зразки високопродуктивної праці у ці дні показують слюсарі з бригади Леоніда Литвинова, котрі змінили завдання виконують на 118—120

процентів. Добре працюють молоді трудівники шліфувальник Анатолій Агєєв, коваль Віктор Тищенко, слюсар Анатолій Лещенко. Колектив спецмайстерні значно випереджає графік підготовки сільськогосподарської техніки до весняно-польових робіт.



Комсомолка Лариса КАЛІНЧУК працює лаборантом Компаніївського молокоприймального пункту. До виконання своїх службових обов'язків ставиться сумлінно, уважно контролює якість продукції. Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ТВАРИННИЦТВУ — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

УСПІХ ДОЯРКИ

Районний прапор трудової слави піднято у нашому районі на честь доярки колгоспу «Мир» Наталії Рогожної. Протягом двох останніх років вона успішно долає п'ятитисячний рубіж надоїв молока. Минулого, 1982-го, приміром, одержала від кожної корови в середньому по 5102 кілограми молока. Це найвищий показник не тільки в комсомольсько-молодіжному колективі, в якому трудиться Наталія, а й у районі.

Недавно Н. Рогожній присвоєно звання «Краща доярка району». **Л. КИШКО,**
секретар комітету комсомолу колгоспу «Мир».
Гайворонський район.

Є НА КОГО РІВНЯТИСЬ

Напередодні 60-річчя утворення СРСР колгосп «Шлях Леніна» було ви-

знано переможцем районного соціалістичного змагання за створення півторарічного занасу кормів. Господарству вручено перехідний Червоний прапор і Почесну грамоту райкому Компартії України, райвиконкому і РК ЛКСМУ.

Саме завдяки кормодобувникам, котрі припасти на зиму достаток сінажу і силосу, вітамінного трав'яного борошна, грубих кормів, тваринники господарства забезпечили успішне стійлове утримання худоби.

У минулому році сім'я доярок чотиритисячний колгоспу поповнилась відразу трьома новими членами — комсомолками Надією Черненко, Лідією Залозло і Ніною Тимофєєвою. За першу декаду січня кожна з них надоїла від корови по 100—110 кілограмів молока.

Успіхів дівчата добуваються завдяки високій професійній майстерності, працьовитості, — розповідає головний зоотехнік колгоспу Л. І. Борщенко. — Не останню роль відіграє й те, що на фермі безперервно функціонує кормох. Там трубі корми подвіблюються, зоб-

роються. За технологією приготування фуражу слідкують спеціалісти. Зміняла громадської худоби — не легке випробування для тваринників. Адже важливо не допустити зниження продуктивності худоби, а де є можливість, і добитися її підвищення. А кому ж, як не молодим, долати труднощі! Саме так вирішив комітет комсомолу господарства. На початку зими на фермі було направлено за комсомольськими путівками трьох юнаків — Віктора Вовка, Андрія Орла і Віктора Шевченка. Нині вони успішно трудяться відгодівельниками.

Молоді успіські тваринники уклали договір на соціалістичне змагання з ровесниками з колгоспу «Росія». Недавно вони довідалися, що доярки цього господарства, комсомолки Ганна Омельчук, Валентина Дрогальчук і Наталя Прима наакоють у ці дні від корови по 8—9 кілограмів молока. Є на кого рівнятися комсомольцям району!

В. КРУТЬ,
інструктор Окунівського райкому комсомолу.



Групкомсорг бригади електроварників Світловодського дослідного заводу швидкокомонтажних споруд Василь ШТЕПА незаперечний авторитет для товаришів по роботі.

Фото Л. ТАРАСЕНКА.



ВІДКРИТО МУЗЕЙ

Перші відвідувачі побували в районному історико-краєзнавчому музеї, який відкрився в Онуфріївці в день 60-річчя утворення СРСР. В його створенні взяли активну участь ветерани партії і комсомолу, учасники Великої Вітчизняної війни, всі трудівники району. Велику пошукову роботу провели юні слідопи під керівництвом директора Онуфріївської середньої школи М. О. Долини.

Експозиція нового музею розмістилася у двох кімнатах. У першій зібрано матеріал про боротьбу трудящих району за краще життя. Фотографії, копії документів, спогади розповідають про діяльність першої комсомолки, а нині і першого голови райкому Варвари Шевченко, організаторів колгоспного виробництва, а у роки Великої Вітчизняної війни — хоробрих партизанів Д. Слизькову, А. Куделю, С. Третяка, Д. Ковальську.

Найбагатша експозиція, яка висвітлює боротьбу онуфріївців із фашистськими загарбниками. Особисті речі, документи надіслав для музею уродженець села Лозуватки, нині житель Ленінграда Герой Радянського Союзу О. Н. Маніло. У цьому розділі музею відвідувачі дізнаються багато цікавого про життя своїх земляків Героя Радянського Союзу К. А. Гаєрилова, відважного льотчика А. С. Пасічника, мужніх бійців Н. О. Онопи, Т. М. Шашла та інших.

В. ЯЦЕНКО,
завідуючий відділом районного музею, с.м.т. Онуфріївка.

КОНКУРС «НА СЦЕНІ—НАШ СУЧАСНИК»

14 січня в Олександрівському, Компаніївському, Новоукраїнському, Новоархангельському, Знамянському, Новгородківському районних будинках культури почнуться обласні зональні огляди сільських драматичних колективів на крашу постановку радянської одноактної п'єси під девізом «На сцені — наш сучасник».

У оглядах візьмуть участь драматичні колективи — переможці заклучних районних конкурсів. Так, наприклад, драматичний колектив Катеринівського сільського будинку культури представив на обласний огляд виставу за п'єсою В. Розова «Незамінний», Петрівського сільського будинку культури — «Дельмера» за п'єсою Е. Рижова. Обидві вистави визнані кращими роботами драматичних колективів Долинського і Петрівського районів.

Драматичні колективи області все більше захоплюються молодіжною тематикою. Так, аматори Подорожанського сільського будинку культури Світловодського району у виставі «Люди цього часу» за п'єсою Г. Гансовського не тільки розповідають про участь комсомольців 20-х років у боротьбі за владу Рад на Україні, а й утверджують свою громадянську зрілість, життєву позицію, порушують важливі питання виховання молоді на революційних традиціях.

Молоде покоління, яке приїшло в драматичний колектив Хмельського сільського будинку культури Маловисіньського району, дало змогу вдало здійснити постановку складної п'єси О. Очеретного «Мій син» про проблеми виховання підрастаючого покоління.

Вагомим словом у визначенні переможців обласних зональних оглядів буде належати не тільки журі, а й глядачам, яких, безперечно, зацікавить конкурс «На сцені — наш сучасник».

Г. ВОЙЧЕНКО,
завідуючий сектором театального мистецтва обласного науково-методичного центру народної творчості.

ДОВІР'Я ЗОБОВ'ЯЗУЄ

Микола прийшов у професійно-технічне училище № 2 після закінчення восьмирічної школи, обравши фах тесляра. У групі, в яку він потрапив, було 15 чоловік. Хлопці спочатку придивилися один до одного, згодом подружилися. Коли настає час обрати командира групи, відзначили, що найбільшим авторитетом серед них користується Микола Капранов. Тож йому і бути командиром.

— Обов'язки команди-

ра потребують чимало турбот і часу, чи не завважало це навчання?

— Навпаки. У школі я не був відмінником, учився без особливого бажання. А тут, коли мої товариші виявили мені таке довір'я, я відчуваю не тільки радість, а й відповідальність і за себе, і за товаришів, зрозумів, що відтепер я повинен бути для них прикладом в усьому. Став старанно працювати, потім навчання зацікавило, адже предмет тісно пов'язані з

моєю майбутньою професією.

Нині Микола — відмінник, але знаходить час і для комсомольської роботи. Як про активного члена комітету комсомолу відгукується про нього секретар комсомольської організації училища Г. Артеменко.

— До закінчення навчання залишилося менше року, скоро ти одержиш диплом спеціаліста. Чи подобається тобі обрана професія?

— Дуже. Багато ціка-

вого про свою майбутню спеціальність ми дізналися на уроках з теорії, але особливо до душі мені практика, коли всі свої знання спрямовуєш на те, щоб зробити щось корисне. З особливим старанням обладували актошний зал нашого училища: хотілося залишити хороши слід після себе.

Дуже зрадили товариші Микола Капранова, коли стало відомо, що його обрано делегатом на першій республіканській з'їзді відмінників ПТУ.

І. ГОЛОВКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара», м. Кіровоград.



ЧИТАЧ—ГАЗЕТА

ЛИСТ ЗДАЛЕКУ

МОВОЮ ФОТОГРАФІЙ

Бессюжна виставка робіт фотоаматорів «Моя Батьківщина» діяла в навальній «Радянська культура» на Виставці досягнень народного господарства СРСР. Тут було представлено твори фотолюбителів з усіх союзних республік, у тому числі й знімки Василя Гриба з кіровоградського фотоклубу «Спалах».

Увагу численних відвідувачів привертає фотографія «Побратими» В. Ковпака. На ній двічі Герой Соціалістичної Праці бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району О. В. Гіталов із старшим майстром Ленінградського заводу імені С. М. Кірова І. Байковим, Хлібороб і робітник. Їх єднає любов до своєї професії, тому хочеться поділитись своїми успіхами, повідати про сьогоднішні проблеми свого колективу, послухати про справи у друзів. Цей настрій і передано на фотографії.

У святкову атмосферу усмішок, квітів переносить нас фотографія «Космонавт Л. І. Попов» Василя Гриба. Зупинив-

шись на мить перед знімком, мимозолі стаєш свідком радісної зустрічі космонавта зі своїми земляками - олександрійцями.

Недавно виставка завершила свою роботу. Вона ще раз засвідчила, якою великою популярністю користується у нашій країні мистецтво фотографії, якому віддають свої години дозволяючи понад 180 тисяч аматорів.

В. МУРАВЬОВ,
м. Москва.



«ДЕ КІНЧАЄТЬСЯ АСФАЛЬТ...»

Під таким заголовком у «Молодому комунарі» 21 жовтня була надрукована кореспонденція, де йшлося про ставлення керівників деяких промислових підприємств, закладів побутового обслуговування, комсомольців міста Новомиргорода до впорядкування вулиць, території заводів. До редакції надійшли відповіді на кри-

тику, відгуки з приводу. Ось кілька з них.

Кореспонденцію «Де кінчається асфальт» обговорено на комсомольських зборах. Намічено ряд заходів по благоустрою території біля районного споживчого товариства. Віднині щоп'ятниці прибирається територія біля всіх торговельних підприємств.

О. ПОЛІНСЬКИЙ,
секретар комітету комсомолу Новомиргородського районного споживчого товариства.

Публікацію «МК» обговорено на звітно-виборчих зборах у всіх комсомольських організаціях міста, розглянуто на бюро райкому комсомолу. Заплановано провести комсомольські молодіжні суботники по розчищенню міського парку, впорядкуванню вулиць. Згідно з рішенням міськради за кожним підприємством і установою закріплено територію.

Т. ДМИТРЕНКО,
перший секретар Новомиргородського райкому комсомолу.

МОЖЕ Б РАЗ ТА ГАРАЗД?

З приводу публікації хочу сказати і про свою вулицю Калініна в селі

Володимирівці Знамянського району.

Обабіч дороги — гарні цегляні будинки, стрункі дерева, різнобарвні квіти з весни до пізньої осені. Та це — обабіч. Сама ж дорога неприглядна. Заасфальтували її кілька років тому. Спочатку, як і все нове, вулиця була хороша. Та з часом транспорт розбив нетривке покриття, дощі повимивали ями. Зробили ремонт. Неякісний, його проводили кілька разів на рік.

У Володимирівці — цукровий завод. Перед початком його роботи бакаї засипали щебенем. Аби як. Восени з ранку до ночі машини вулицю возили цукрові буряки, розсипаючи їх по дорозі. Отоді й задумалась я: неже ремонт дороги, зроблений, як кажуть, раз та гаразд, коштуватиме більше, ніж центнери, тонни буряків, що губляться щороку? Хай би над цим задумався шляховики району

В. ШУНДРИНА,
с. Володимирівка, Знамянський район.

ХОЧ ЛИСТА І НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

«Ще з травня вулицею Повітрянофлотською біжить струмок, довкруг грязюка, одним качкам роздолля, — писали нам мешканці Нової Балашівки з Кіровограда. — Біля будинку № 6 пошкоджено водогін, а працівникам комунального господарства до цього нема ніякого діла. Така сама картина і за будинком № 41 по вулиці Менделєєва».

Редакція відправила копію листа начальнику виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства Ю. А. Табачному. Ось що він відповів:

«Щоб усунути аварію на вулиці Повітрянофлотській, необхідно відключити водогін, який забезпечує водою молокозавод і м'ясокомбінат. Тому вирішено ввести в експлуатацію Злодійський водозаслін. Нині витік води на вулиці Повітрянофлотській, 6 і Менделєєва, 41 припинено».



У читальному залі бібліотеки Новгородківського СПТУ № 6.

Фото С. ФЕНЕНКА.



ПОДІ
ФАКТИ
КОМЕНТАР

ТРЕТЬОГО ШЛЯХУ НЕ ДАНО

У ЦЕНТРИ УВАГИ СВІТОВОЇ ГРОМАДСЬКОСТІ

«Не розмови про мир і роззброєння, не добрі побажання, а важлива конкретна ініціатива» — так охарактеризував в інтерв'ю кореспондентів АПН головний підсумок наради Політичного консультативного комітету держав — учасників Варшавського Договору президент римської академії «СІМБА» Антоніо Аконе. Керівник цієї громадської організації Італії, яка об'єднує в своїх рядах представників різних кіл, відзначив послідовний характер мирних зовнішньополітичних акцій СРСР та інших країн соціалістичної співдружності.

— Пропозиція укласти договір про взаємне незастосування військової сили і підтримання відносин миру між державами — учасниками Варшавського Договору і державами — членами НАТО, — заявив А Аконе, — свідчить, на мій погляд, про серйозний політичний намір викликати Захід на конструктивний діалог. На жаль, доводиться констатувати, що ініціативи, подібні цій, зокрема, висунуті недавно Генеральним секретарем ЦК КПРС

Ю. В. Андроповим, а також пропозиція, внесена в ООН міністром закордонних справ А. А. Громико про взаємне скорочення військових бюджетів, поки що не дістали належного відгуку з боку західних урядів. Вони залишаються до сьогодні єдиними конкретними проектами роззброєння.

Безумовно, і президент Рейган, і інші західні керівники мають нарешті «відкрити свої карти», продемонструвати, наскільки вони прислухаються до голосу своїх народів, котрі закликають до миру, — говорить А. Аконе. — Питання, по-моєму, стоїть так: або прийняти пропозиції Москви та інших соціалістичних держав, або висунути власні, не менш конкретні. Третього шляху не дано. На дорозі до роззброєння не може бути «тупиків» і «об'їздів». Будь-яке вагання, на жаль, наближає людство до страшного конфлікту, в котрому, як зауважив недавно на міжнародному симпозиумі вчених в італійському місті Еріче лауреат премії нашої академії президент Національного інституту

ядерної фізики професор А. Дзікікі, «не буде ні переможців, ні переможених». Та й справді, чи можна сьогодні бездумно чіпляти ярлик «пропаганда» на мирні пропозиції, якщо всевітня катастрофа потягне за собою неминучу загибель людства, а отже, і будь-якої ідеології як такої?

Створена 1979 року академія «СІМБА», — сказав далі А. Аконе, — ставить за мету сприяти мирному, плідно-творному співробітництву націй. Це не просто вияв принципів, а закликає до конкретної продуктивної діяльності. Саме в цьому плані слід розглядати намічену нами на квітень наступного року в Римі міжнародну зустріч «Вєдино — на благо миру», в якій візьмуть участь учені, релігійні діячі, представники жіночих організацій, котрі виступають за роззброєння. Природно; на ній активно обговорюватимуться і нові пропозиції СРСР, інших країн Східної Європи.

О. ХАЗОВ,
власкор АПН.
Рим.

СРСР — ОЧИМА ІНОЗЕМЦІВ

Я БУВ У КРАЇНІ ЛЕНІНА

Рік тому з делегацією в'єтнамської інтелігенції я відвідав Радянський Союз. Спогади про поїздку в країну Леніна живуть у моїй душі й по цей день.

За походженням я дрібнобуржуазний інтелігент півдня В'єтнаму. Я дуже хотів зрозуміти, як здійснюється принцип соціальної рівності в країні розвинутого соціалізму, якою є Радянський Союз.

Я побачив, що права і однакові можливості, які радянський лад надає громадянам СРСР, не залежать від їх національності, раси, віросповідання, тобто здійснюється соціальна рівність усіх людей. У Радянському Союзі не існує меншості людей, котрі, користуючись усіма правами і благами, експлуатували б працю більшості, як у країнах, де панує капіталізм.

Радянські люди пишуться національними традиціями свого народу і тим, що є громадянами СРСР. Вони невтомно борються за мир, вірять у великі можливості своєї країни. Щирість, приязнь, бажання трудитися — характерні риси радянських людей. Але до того ж вони ще й рішуче борються з жорстокістю, несправедливістю, з усім віджилим і реакційним.

З великою повагою ставляться в СРСР до пам'яті героїв, котрі віддали життя за ідеали соціалізму, за свободу і незалежність Батьківщини. Не забувають старих, з особливою увагою ставляться до молодого покоління. Радянський народ повністю довіряє своєму керівництву, тому що воно справді веде народ до щастя.

Мені довелось побувати в Москві, Ленінграді, Києві, Тбілісі. Побачивши багато цікавого, зустрічись з радянськими людьми, я можу сказати кому завгодно, що СРСР — це форпост соціалізму, країна з розвинутою наукою і технікою, промисловістю і сільським господарством.

За рік, що минув після моєї поїздки, я поділився з в'єтнамською громадськістю своїми враженнями від поїздки в СРСР. Де б я не виступав, всюди мої розповіді викликали величезний інтерес. Газета «Зіак нго» — орган в'єтнамських буддистів — надрукувала мої вірші, присвячені поїздки в СРСР.

Тонг Ань НГІ.
(АПН).

Хошімін.

Молодіжні клуби

ПРАГА. Більше трьох десятків молодіжних клубів почали працювати з нового року в Празі та в інших містах Чехословаччини. В клубах відбуваються зустрічі з музикантами, композиторами, з журналістами, працюють гуртки художньої самодіяльності. Клуби організовані Соціалістичною спільною молоді, профспілками. Спільною журналістів ЧССР. Вони користуються великою популярністю серед чехословацьких юнаків і дівчат.

(ТАРС).



Як повідомив американський інститут заліза і сталі, безробіття в металургійній промисловості США досягло рекордного рівня. Нині понад 50 процентів сталеливарників країни знаходяться в так званій «вимушеній відпустці». Тільки становить зберігається і в автомобільній промисловості. Нещодавно число безробітних автомобілебудівників досягло 265 тисяч чоловік. На знімку: черга безробітних на біржі праці в Детройті.

Фото АП — ТАРС.

З ТЕЛЕТАЙПНОЇ СТРІЧКИ ТАРС

ДЛЯ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА

БУДАПЕШТ. «Молодь — за впровадження електроніки» — такий девіз курсу, оголошеного в Угорщині. Його мета — розширити участь юнаків і дівчат республіки в розвитку цієї перспективної галузі. Перед молодими робітниками, інженерами, вченими, колективами підприємств і установ поставлено завдання конкретними пропозиціями, планами, проектами допомогти збільшенню виробництва сучасної електронної апаратури, розширенню її застосування в різних галузях народного господарства.

Електроніку по праву називають сьогодні в країні найбільш молодого і динамічного галуззю. За останні десять років кількість електронно-обчислювальних машин у країні зросла у п'ятнадцять

разів. Вони допомагають складати графіки перевезень, широко використовуються в організації робіт промислових підприємств, а також у сільському господарстві.

ПРОТИ ЗАГРОЗИ ВІЙНИ

РИМ. З закликом до молоді всієї планети вести активну боротьбу проти загрози ядерної війни, за роззброєння звернулись учасники проведеного тут 16 з'їзду молодіжної організації Християнської асоціації трудящих Італії (АКЛІ). Вони виступили з ініціативою провести в Женеві марш молоді на захист миру, проти ядерних ракет.

Ми не повинні миритися з гонкою ядерних озброєнь, з витрачанням величезних коштів на виробництво знарядь смерті, заявив у своїй доповіді на з'їзді національний секретар молодіжної організації АКЛІ Клаудіо Джентілі. Єдиний шлях усунути існуючі в світі суперечності, сказав він, — це сісти за стіл переговорів.

У ГРУДНЕВІ середповорітні дні Вашингтон піддав світ пропагандистському бомбардуванню з приводу подій навколо Афганістану. Воно нагадало мені інше бомбардування, справжнє, одне з найбільш жорстоких і кривавих в історії. Теж передпівторіччя. Я маю на увазі різдвяне бомбардування американськими «В-52» Ханоя і Хайфона в останні дні 1972 року, десять літ тому. Ця подія приголомшила світ.

І ще одна обставина спонукала мене згадати про неї. Нанероднінішого року в'єтнамське радіо почало рекламувати щойно вийшену книгу якогось посла Херца. Так ось оцей посол, повідомляє радіо, «провів нарешті серйозне розслідування того бомбардування і встановив, що вбито в ті дні було всього 1300 чоловік і що жоден мирний об'єкт у Ханой і Хайфоні не потерпів».

Десять років тому в ті трагічні дні я саме знаходився в Ханой. Я при-

віз звідати страшні суверені.

Уламок американської ракети «повітря — земля» і парадні пелюстки фольги, схожі на ялинкові прикраси, котрі скидали над Ханоем у ті дні

хтєн — стародавній вулиці поєтів і звідарів, знищеної повністю американськими льотчиками. Проходила вона не більш ніж у кілометрі від старовинного французького готелю, в яко-

їх злочинців, відзначати подібним чином, то цього року йому доведеться багато попрацювати і виступити немало книг. Нинішнього року минає 15 років з дня вбивства великого сина Америки

ги, що зовсім недавно минуло 15 років з дня вбивства Че Гевари, здійсненого з допомогою агентів ЦРУ.

Двадцять років з початку війни у В'єтнамі — найбільш брудної і кривавої війни в історії Сполучених Штатів — також припадає на 1983 рік, і кожний наступний рік протягом десяти літ, які тривала ця війна, буде 20-річчям цього злочину.

І, зокрема, застосування в ній хімічної зброї. Так що подібних ювілеїв у Вашингтоні хоч греблю гати.

Майбутнє — категорія не ефемерна. Воно значною мірою залежить і від того, як ми поєднуємо його з сьогоднішнім і минулим.

І якщо хтось хоче перенести це минуле, щоб виправдати військові злочини, то мимоволі закладається думка, чи не готує він такі ж самі у майбутньому.

Генріх БОРОВИК.
(АПН).

Календар для Вашингтона

НОТАТКИ ПИСЬМЕННИКА

ривада 1972 року американські льотчики.

Але це не були подарунки дітям. Якраз навпаки. Металева фольга мала створювати радіоперешкоди на екранах локацій в'єтнамської протиповітряної оборони. Щоб «В-52» могли безперешкодно бомбити вулиці Ханоя і в'єтнамських дітей.

Звичайно, я приїздив фотографувати — свідчення того злочину. Вони зроблені мною в самому центрі Ханоя на вулиці Кхамт-

му, Грем Грін писав колись свою чудову книгу «Тихий американець». На цій вулиці були ті ж самі житлові будинки, кілька велосипедних майстерень, дві гасові крамнички і два дитсадки.

Тому страшому злочину сповинилось рівно десять років, і Вашингтон відзначив його виходом брехливого книжки та її всевітньою рекламою по радіо.

Ну що ж, коли Вашингтон збирається відзначити круглі дати всіх спо-

Мартіна Лютера Кінга, здійсненого з участю агентів Федерального бюро розслідувань США.

Нинішнього року минає 20 років з дня вбивства Джона Кеннеді, вбивства, пилки якого тягнуться до ЦРУ.

Нинішнього року минає 10 років з дня вбивства великого сина чілійського народу Сальвадора Альєнде і фашистського перевороту в Чилі, організованого Вашингтоном.

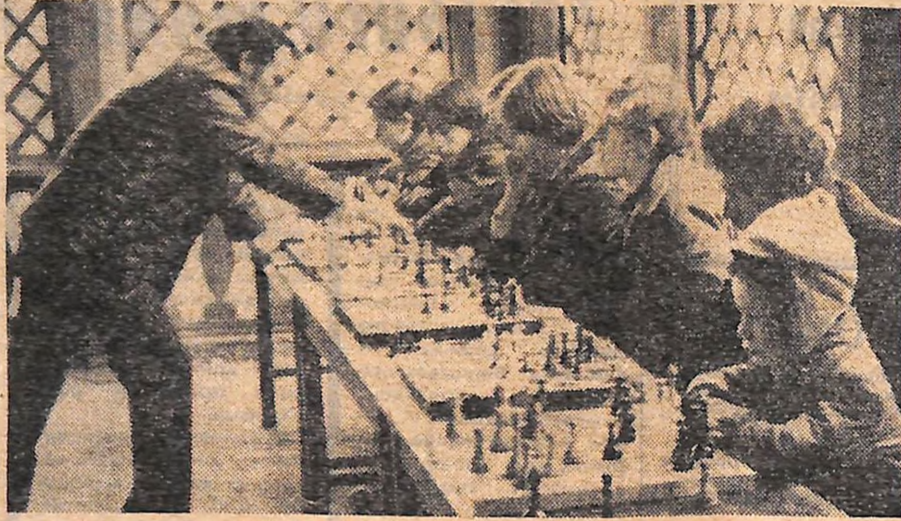
Можу також нагада-

ФІЗКУЛЬТУРУ — ТОБІ І ВСІМ

ПРОБЛЕМУ РОЗВ'ЯЗУВАТИ РАЗОМ

Три роки тому, коли інструктора по спорту об'єднаного колективу фізкультури тресту «Кіровоградськбуд» Миколу Комісарова запитали, які проблеми йому не під силу самому розв'язати, він одверто сказав:

— Якщо переглянути протоколи спортивних турнірів, що ми проводимо, якщо проаналізувати результати спортсменів-будівельників на міських і обласних змаганнях, то



ФОРМУЛА КОМІСАРОВА

тут наче все гаразд. Збірні тресту, окремі спортсмени завжди серед лідерів. Кожен комсомолец складає залік з фізичної та військово-технічної підготовки, у вихідні ми їдемо в лісові масиви на змагання з орієнтування на місцевості. Влаштуємо поєдинки з багатоборства ГПО — це вже на базах, що орендуємо. Та на орендованих не завжди зробиш те, що плануєш. Отже, проблема — відсутні спортзали, кімнати, майданчики, де б можна було регулярно влаштовувати турніри з максимальною кількістю учасників. А спробуйте зібрати людей різних вікових груп, коли вони працюють на віддалених один від одного на кілька десятків кілометрів об'єктах...

Особливо турбувало інструктора по спорту те, що дуже рідко виходили на старті юнаки і дівчата, котрі мешкали в гуртожитках. Їх показники на спортивних змаганнях були низькими. Та й змагалися одиниці. Комісаров днями бігав по об'єктах, зустрічався з молоддю в старенькому клубі будівельників, спішив на збори в первинні комсомольські організації. І всюди нагадував:

— У неділю нам обов'язково треба зібратися на стадіоні факультету фізвиховання педінституту. Домсвіявся й з дирекцією спортклубу «Зірка». Не забудьте!

Спортивні поєдинки проводилися за графіком. Та Комісаров усе ж бенкетився: не так, не зовсім цікаво. Бо якщо не буде свята, то наступного разу кількість учасників зменшиться...

А вихід бачив — треба будувати свої спортивні бази, організовувати спортивно-масові заходи за місцем проживання.

Його вислухав керуючий трестом Л. С. Жанталай. Комісаров радився з головою об'єднаного будкому профспілки А. Я. Завгороднім. Питання створення умов для занять фізкультурою і спортом порушили члени комітету комсомолу. Всі зійшлися на одному — передусім необхідно подбати про активний відпочинок молоді з гуртожитків...

Головне завдання фізкультурного руху, всієї системи фізичного виховання — всебірно сприяти зміцненню здоров'я радянських людей, підвищенню їх працездатності і продуктивності праці, готовності до захисту Батьківщини, завоювань соціалізму, формуванню високих моральних якостей, бадьорості духу, сили, витривалості, вихованню здорового і життєрадісного підростаючого покоління.

(З постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальніє піднесення масовості фізичної культури і спорту»).

СЬОГОДНІ — НОВИЗНА

Найбільше справ у Комісарова після закінчення робочої зміни — він спішить у гуртожитки. Там, де живуть дівчата-будівельниці, в двох кімнатах розставлені тенісні столи, шахівниці. А в чоловічому гуртожитку, крім цього, створені умови для занять гирьовим спортом, важкою атлетикою.

Комсомольські і фізкультурні активісти тресту запропонували ровесникам з будівельного технікуму об'єднати зусилля і неподалік робітничих гуртожитків обладнати зразковий спортивний комплекс. Так і зробили. Тепер там є сектори для складання нормативів ГПО, ігрові майданчики. Щоранку будівельники і учні технікуму роблять вправи на перекладинах, виходять на стежку здоров'я.

— По вулиці Гагаріна недовзі здадуть в експлуатацію великий будинок на 215 квартир, в якому житимуть молоді сім'ї будівельників, — каже Микола Комісаров. — Тут ми обладнаємо кілька спортивних кімнат — для шахістів, тенісистів. Є душіві, роздягальні. Буде кімната спортивної слави, де можна буде зібратися комсомольським і фізкультурним активістам.

Все то зробили самі спортсмени — Микола Захарович вивів їх на суботники і недільники. Водії автомашин, інженери, працівники управління тресту були підсобниками мулярів, штукатурів, малярів. Кожен комсомолец відпрацював по три зміни. І Комісаров готує для спор-

тивних кімнат стенди, вітрини, фотомонтажі, макети з нормативами і вимогами комплексу ГПО, кваліфікаційні таблиці для спортсменів високого класу, списки тих, хто займається в групах ГПО, групах «Здоров'я».

І КОНКРЕТНА ВІДАЧА

У нього десятки громадських помічників — інструкторів, суддів за видами спорту, методистів. Підсобляють і вихователь Микола Чава, кранівник Борис Малиновський, водій автобазу Володимир Романов.

В організації спортивних змагань діяльно допомагають інструкторові члени ради об'єднаного колективу фізкультури. Завжди серед учасників спартакіадних турнірів головний інженер тресту В. Т. Пархоменко (голова ради). Головний технолог О. Я. Солодов очолює секцію тенісистів. Виконавши норматив кандидата в майстри, він намагається допомогти спортсменам — будівельникам стати розрядниками. На всіх легкоатлетичних турнірах завжди інженер С. П. Гоцул — суддя всеоюзної категорії, в минулому рекордсмен області, секретар комітету комсомолу Наталія Соловова — капітан волейбольної команди, першорозрядниця. Завдяки їм та іншим активістам збірні команди колективу фізкультури торіа були призерами районних і міських спартакіад, вони ведуть перед у спартакіади, що проводяться за місцем проживання. Микола Комісаров і його помічники підготували 330 значків ГПО, 315 спортсменів масових роз-

рядів. Шість будівельників стали першорозрядниками, чотири — кандидатами в майстри.

Та інструктора не задовольняють ці цифри. Бо працює він із друзями не заради одних рекордів і призів. Вони перш за все прагнуть залучити до занять фізкультурою і спортом якнайбільше робітничої молоді, сімей будівельників. Торік, наприклад, туризмом і орієнтуванням на місцевості постійно займалися більше 400 чоловік. У цьому році планується активним відпочинком охопити більше 850 будівельників. Знову будуть поїздки в Знаменський ліс, на свою туристську базу біля Обознівського водоймища.

У новому році знову пожевавилась робота в колективах окремих виробничих підрозділів, гуртожитках. За шахівниці сіло більше 600 робітників, інженерно-технічних працівників. Тренуються тенісисти, гандболісти. А кращі багатоборці ГПО О. Качан, Б. Малиновський, О. Солодов разом з Комісаровим готують до зимових стартів кращих значківців. Попереду, лижні пробіги, кроси, турніри на вогневому рубезі.

ЙОГО РЕЛІКВІ

Комісаров береже в спортивній кімнаті спеціальний альбом, у якому його дипломи, грамоти — нагороди командирів військових підрозділів та районних, обласних рад спортивних товариств, ЦК ЛКСМУ, республіканського спорткомітету — за особисті досягнення в багатьох видах спорту, за роботу по організації спортивно-масових заходів у колективах фізкультури.

Це — його найдорожчі реліквії.

— Такі альбоми нині виготовляє більшість кращих спортсменів-будівельників. Для себе, для своїх дітей, щоб знали, що спорт — перший помічник у праці, в житті кожного з нас, — підсумовує нашу розмову Микола Захарович.

М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара».

Н а знімку: М. З. КОМІСАРОВ проводить шахівний блиц-турнір. Гра один проти семи.



НЕДІЛЯ, 16 СІЧНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт. 9.10 — Документальний фільм. 9.30 — Будівельник. 10.00 — Служку Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — «Будівництво і архітектура». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — «Ситуація». Фільм-вистава. 15.55 — Клуб відпочинку. 16.55 — За вашими листами. 17.35 — Міжнародна панорама. 18.20 — Телефільм «Дванадцять стилів». 3 1 4 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм-концерт «Сторінки шоденника. Мистецтво Євгена Нестеренка». 22.40 — Кубок світу з гірсько-лижного спорту. Чоловіки. 23.10 — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера».

10.50 — Фільм-концерт. 11.35 — Вистава для дітей «Мухоморотуха». 12.25 — «Концертний зал «Дружба». 12.30 — Мисливська студія УТ. 13.20 — «Ангеліно». 14.20 — Музичний фільм «Спасибі за незлобну погоду». 15.20 — «Слава солдатська». 16.20 — Виступ української дитячої художньої самодіяльності. 16.35 — «Хочу все знати». 16.45 — Короткометражний художній телефільм. 18.10 — «Житєє слово». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Документальний телефільм «На материнському полі». 20.00 — «Льодова фантазія». 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Знімається кіно. 22.35 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Юноцурнал «Піонерія». 8.30 — Фільм «Чула рідня». 10.05 — У світі тварин. 11.05 — В гостях у казки. 12.30 — Стадіон для всіх. 13.00 — Програма Київського телебачення. 14.00 — Чемпіонат СРСР з хокею з м'ячем. «Зоркий» (Красногорськ) — «Бісєй» (Красноярськ). 2 тайм. 14.45 — Телеогляд «Москва». 14.55 — Розповідь наші кореспонденти. 15.25 — Телефільм «Народжена революцією». Фільм В. 17.00 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Динамо» (Рига) — «Спартак». 19.15 — Документальні фільми. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Репортаж із Всесоюзної художньої виставки «СРСР — наша Батьківщина». 20.45 — К. Ціммерман грає мауріат Ф. Шопена. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Советско на гоїдалці».

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Надсилаючи нам листа, обов'язково вказуйте поштовий індекс свій і редакції. Інакше кореспонденція не дійде до адресата. Наш індекс: 316050. Адреса: Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар».

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ДО ВІДОМА НАСЕЛЕННЯ!

Заготівельні пункти споживчої кооперації області закуповують у населення в необмеженій кількості лікарську сировину за такими цінами:

шишки вільхові — 60 коп. за 1 кілограм сухої сировини; соснові бруньки — 4 крб. за 1 кілограм сухої сировини.

Вільхові шишки збирають з тонких гілок дерева; соснові бруньки зрізують з кінців бокових гілок під час санітарних очисток лісу цілими «коронками» із залишками деревини до 3 міліметрів у січні-лютому.

Сушуть зібрану сировину на горищах, в сушарках при помірній температурі.

Ділянку для збирання вільхових шишок та соснових бруньок вам вкаже лісник. Будь-де збирати лікарську сировину заборонено.

ОБЛСПОЖИВСПІЛКА. УКООПТОРГРЕКЛАМА.

Зам 1.



«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.



НАША АДРЕСА:

316050, МСП,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.



ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.